

Gaza en de verspreiding van de Islam door Shlomo Hizak

Een geestelijke oorlog in het Heilige Land

De hoop en de droom van hen die in God geloven en in de waarde van de Schrift, is het verspreiden van de boodschap van vrede en verzoening onder alle volken.

Er is al honderd jaar oorlog, ellende en bloedvergieten tussen Arabieren en Joden in het Heilige Land. Ik doel op alle verhalen van onze Israëlitische strijd vanaf mijn kindertijd in de stad waar ik ben geboren, Jeruzalem. Vaak leek het me het einde van onze geschiedenis in het thuisland van de Joden. Ik denk aan de angst en de woorden dat 'alle Joden in de zee gedreven zullen worden.' We hebben vernedering en vervolging ervaren en oorlog en geweld in onze omgeving. Israël was een arm land, zonder water, zonder voedsel, zonder elektriciteit. Ik heb de lichamen van veel dode mannen en vrouwen gezien in deze oorlogen.

We waren niet met velen, maar de Arabische wereld verklaarde ons de oorlog. Ten koste van veel slachtoffers hebben we al deze oorlogen overwonnen.

Honderdduizenden van ons Joodse volk werden uit de Arabische landen verdreven, waar ze honderden jaren hadden gewoond. Ze kwamen hier als vluchtelingen. Ze konden niets meenemen, ze moesten alles achterlaten. Wij deelden met hen wat we hadden en samen hebben we – met veel hulp – ons land opgebouwd. We hebben hard gewerkt, het land bewerkt, de woestijn, met hoop in ons hart dat we in ons Beloofde Land in vrede zouden kunnen leven. De wereld is verbaasd en verbijsterd dat de Joodse droom en hoop werkelijkheid zijn geworden. Vanuit ons land exporteren we kennis naar veel ontwikkelingslanden: waterresearch in de woestijn, landbouw, volksgezondheid en onderwijs.

We hebben goede betrekkingen met vrede en samenwerking ontwikkeld met de Arabische buurlanden Egypte en Jordanië. We bidden en hopen dat er vrede zal komen met de Arabieren in Gaza en de West Bank. Zij zijn van Israël afhankelijk voor drinkwater, elektriciteit en voedsel. Desondanks ligt het niet in hun bedoeling om de strijd op te geven en hun uiteinde-

lijke oplossing van het Joodse vraagstuk is alle Joden uit dit land verdrijven.

Wij hebben maar één land, Israël, en onze hoop en ons gebed is om in vrede te mogen leven met onze Arabische burens. We hopen en vertrouwen dat de dag zal komen dat er een eind komt aan de oorlogen, zoals geschreven is door de Joodse profeet:

Elk wapen dat tegen u gesmeed wordt, zal niets uitrichten, en elke tong die zich voor het gericht tegen u keert, zult gij in het ongelijk stellen. Dit is het deel van de knechten des HEREN en hun recht van Mijnentwege, luidt het woord des HEREN. (Jesaja 54:17)

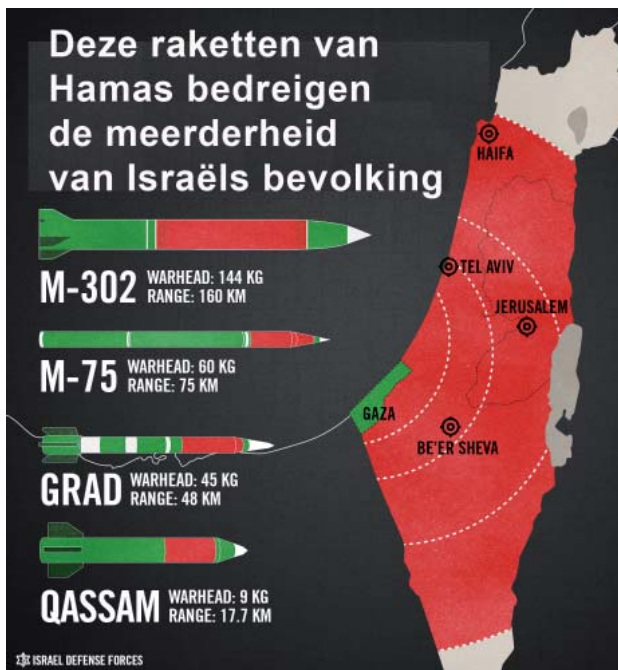
Aan de andere kant strijden we tegen de verspreiding van de Islam, niet alleen in onze omgeving, maar tegenwoordig in heel veel landen.

We verlangen ernaar een licht in de duistere wereld te zijn. Ik ben dankbaar voor christenen in veel landen, die toegewijd zijn aan de normen en verdraagzaamheid voor alle mensen, met visie en begrip voor de Joden en Israël, maar klaarblijkelijk zijn dat er niet zo veel. Als het op politiek aankomt, schijnt het dat de zogenoemde Palestijnen de grootste steun ontvangen, zowel financieel als moreel. De Moslims verspreiden zich overal en ik zie wat er in Europa, de Verenigde Staten, Afrika en de rest van de wereld gebeurt.

Zojuist hoorde ik het nieuws dat in de stad Mosul in Irak de Moslims alle overgebleven christenen dwingen zich tot de Islam te bekeren. Deze christelijke gemeenschap is één van de aller oudste kerkgenootschappen in de geschiedenis van het christendom. Ik ken hen en ik heb goede contacten. De Moslimmannen vervolgen hen

Shlomo Hizak

en ze proberen Christelijke vrouwen te kidnappen en te verkrachten. Als straf worden degenen die zich tegen hen verzetten zelfs gekruisigd.

Er zijn tegenwoordig niet alleen demonstraties in Europa en veel andere landen, maar ook in Israël. Het is niet makkelijk voor mijn land; ons volk leeft onder de aanvallen van de terroristen van Hamas. Bijna zes miljoen volksgenoten moeten naar de schuilkelders. In deze tijd zijn meer dan 6000 raketten in alle delen van ons land terechtgekomen.

In het hele land zien we helaas vernielde gebouwen, van het zuiden tot het noorden van ons land en helaas zijn daar mensenlevens mee gemoeid. We moeten ons land verdedigen. Geen ander land zou dit tolereren. We hadden gehoopt op vrede en het voorkomen van het verlies van mensenlevens aan beide zijden.

Maar het antisemitisme neemt in de hele wereld toe. Het spijt me dat zoveel landen nog steeds financiële steun van vele miljoenen euro aan Gaza geven. Het grootste deel van dit geld wordt uitgegeven aan munitie, wapens en het bouwen van tunnels. IJzer en beton dat vanuit Israël werd aangevoerd om huizen, scholen en ziekenhuizen van te bouwen, is voor tunnels gebruikt. Veel van hun eigen mensen zijn slachtoffer geworden.

Op 7 juli 2014 hebben we de sirenes weer gehoord, die ons waarschuwden voor aanvallen. Ons volk moest weer dag aan dag naar de schuilplaatsen. Het verlies aan mensenlevens in Gaza en in Israël, is de schuld van Hamas en de extremistische Islamitische ideologieën.

Ik wil u als christenvrienden, die in de Schrift geloven, vragen om in uw gebeden achter ons te staan om Sions wil. Laat het land Israël niet vernietigd worden.

Dag aan dag worden we gezegend en bemoedigd. Ondanks onze moeilijke situatie ontvang ik telefoongesprekken van vrienden van Sion uit verschillende landen, die besloten hebben om bij mij te zijn tijdens de Study Tour van 2-16 november 2014. Ze komen niet alleen om het land te zien, ze willen Zijn Land troosten.

Laat ons Israël helpen in deze moeilijke tijden. Laat ons Israël troosten en zegenen, vooral de geliefden die steun en hulp nodig hebben.

Ik vertrouw erop dat we een zeer gezegende Study Tour zullen hebben in november. Ik ben dankbaar voor allen die me hebben geschreven dat het conflict met Hamas de doorslag heeft gegeven in hun beslissing om toch te komen en zich bij ons te voegen voor de Tour, om het Volk van Israël te zegenen.

*Ik hef mijn ogen op naar de bergen:
vanwaar zal mijn hulp komen? (Psalm 121:1) ★*

Vervolg van pagina 3

We zijn bezig met het drukken van 10.000 Bijbels in het Oekraïens en 15.000 Bijbels in Tigrinya voor de vluchtelingen uit Eritrea in Israël en andere landen. Uit Sion verspreiden we Zijn Woord.

Ik dank u uit de grond van mijn hart voor al uw steun en uw gebeden. We zijn allen gezegend door uw liefde en troost voor Sion en Zijn Volk.

Ik stel al uw gebeden bijzonder op prijs en ik zie ernaar uit om iets van u te horen.

De uwe om Sions wil,

Shlomo Hizak ★

Brief uit Jeruzalem van Shlomo Hizak

Geliefde vrienden,

Shalom en zegen worden u vanuit Jeruzalem toegewenst!

Want uit Sion zal de wet uitgaan en des HEREN woord uit Jeruzalem. (Jesaja 2:3b)

We zijn zojuist teruggekomen uit Kiev. We hebben een zegenrijk bezoek aan dit land gebracht. Ik heb op een conferentie van duizend voorgangers uit het hele land gesproken. Daar was ook de tijdelijke president van de Oekraïne, dhr. Alexander Turchinov. Hij is een toegewijd christen met een open hart voor Israël en het Joodse volk. Hij en zijn vrouw zijn bijzondere vrienden van het AMI-Centrum. Ik heb de meeste voorgangers bij verscheidene gelegenheden ontmoet. Veel van hen zijn uitgenodigd voor onze Study Tour programma's in Israël. Ik ben onze Heer zo dankbaar, de Rots van ons Heil, de Heilige Israëls, dat Hij het mogelijk heeft gemaakt dat Daniel en drie anderen van het Centrum me konden vergezellen.

We ontmoetten de christenen die de Bijbel liefhebben en voor Israël bidden. We bezochten ook de Joodse historische plaatsen, zoals Radomyshl. In 1941 vonden daar bij verschillende gelegenheden massaslachtingen onder de Joden plaats. Op 9 juli 1941 trokken de Duitsers de stad Radomyshl binnen en vestigden daar een open getto, waar 15 mensen per kamer samengepakt werden. In augustus vermoordden zij 389 Joden en een eenheid van Sonderkommando 4A vermoordde op 6 september 1107 volwassenen en een reserve-eenheid van de Oekraïense politie doodde 561 kinderen. Zes massagraven markeren de moord op Joden in de omgeving. Later werd het Joden verboden om bij de graven samen te komen, omdat het leger beweerde dat dit voor hen een "demonstratie" was. Het werd de Joden ook verboden om een monument voor de doden op te richten. In 1970 schatte men het aantal overgebleven Joden op minder dan 250.

We bezochten de plaats waar de Joodse kleine kinderen werden vermoord en we konden sommige overblijfselen zien. Ds. Dr. Komendant, een vriend van Israël en een jarenlange persoonlijke vriend van mij, heeft een monument er omheen gebouwd met een raamwerk dat de plaats markeert, met daarop dit citaat uit het Woord:

*Zo zegt de HERE:
Hoor, te Rama klinkt
een klacht, bitter
geween: Rachel weent
om haar kinderen, zij
weigert zich te laten
troosten over haar
kinderen, omdat er
geen meer is.* (Jeremia 31:15)

Shlomo Hizak

Ik schrijf u dit omdat ik u de geschiedenis van de Joodse gemeenschappen zoals in Randomyshl in het district Zhitomir

in Oekraïne wil vertellen. Op 19 september 1941 nam het Duitse leger Kiev in en een speciaal SS-commando trof voorbereidingen om het bevel van de Nazileiders uit te voeren om alle Joden en Sovjetbeambten die ze daar aantreffen, te doden. We brachten weer een bezoek aan Babi Yar, in de omgeving van Kiev, waar op 29-30 september 1941 meer dan 30.000 Joden werden doodgeschoten in het Babi Yar ravijn. De doden en gewonden werden met aarde en stenen overdekt.

Tussen 1941 en 1943 werden nog eens duizenden Joden vermoord in hetzelfde ravijn. Ik bid dat dit nooit meer zal gebeuren.

Ik ben dankbaar dat we nu een land hebben, we wonen in het land Israël, het Beloofde Land. Er zijn in deze wereld heel veel mensen die ons bestaan niet accepteren, er zijn er die niet inzien dat ons bloed zelfs in Israël nog steeds vergoten wordt, zoals bij de drie tieners die ontvoerd en vermoord werden. **En de wereld zwijgt!** Heer, help ons dat dit niet weer zal gebeuren. Ik ben dankbaar dat er christenen zijn die de Bijbel liefhebben, die Israël liefhebben en steunen.

Er zijn politieke spanningen in Oekraïne en er heerst een crisis met Rusland, er vallen doden en gewonden. Ik bid dat Zijn Koninkrijk mag komen in de harten van alle mensen. Het was een zegenrijke ervaring om de liefde voor de Almachtige, voor Zijn Woord en het Joodse Volk te ervaren in Oekraïne en ik ben dankbaar voor de samenwerking die ik met al mijn vrienden in dit land heb.

Vervolg onderaan pagina 2

De verborgen en eeuwige betekenis van Poerim

door Daniel Gwertzman

Ik vraag dan: God heeft zijn volk toch niet verstoten? Volstrekt niet! Ik ben immers zelf een Israëliet, uit het nageslacht van Abraham, van de stam Benjamin. (Romeinen 11:1)

Het verslag van het Poerimfeest vinden we in het boek Esther. Het ziet er ongecompliceerd uit. Een antisemiet genaamd 'de Agagiet Haman, de zoon van Hammedata' werd door koning Ahasveros, de heerser over het Perzische rijk, aangesteld tot zijn grootvizier. Deze man voelde zich beledigd toen een Jood genaamd Mordechai weigerde voor hem te buigen en daarom besloot deze man niet alleen hem, maar zijn gehele volk te doden, waar ze ook in het Perzische rijk mochten wonen.

... maar hij achtte het te gering om alleen aan Mordechai de hand te slaan, want men had hem medegedeeld, tot welk volk Mordechai behoorde; daarom zocht Haman alle Joden, het volk van Mordechai, te verdelen in het gehele koninkrijk van Ahasveros. (Esther 3:6)

In het boek Esther is niets zoals het lijkt. Er is veel verborgen onder de oppervlakte. Als buitenstaanders het Poerimfeest gadeslaan, zien ze de kleurrijke kleding waarin men rondloopt en men vergelijkt dit met carnaval. Hoewel de kleding onderdeel vormt van het feest, ligt er een veel diepere betekenis achter het boek Esther en het Poerimfeest. De gebeurtenissen uit die tijd en die plaats confronteren ons door de eeuwen heen en zijn nog steeds relevant in onze tijd.

Het is bijna een kinderverhaaltje van een schurk die erop uit is om Mordechai op te hangen en zijn volksgenoten uit te moorden, een dronken koning en een beeldschone edele Joodse koningin. In werkelijkheid zijn er ook moordenaars, samenzwering aan het paleis, een strijd tussen de Joden en hun vijanden en natuurlijk loopt het goed af. Hoewel het boek Esther een onderdeel van de Bijbel is, wordt de naam van God niet één keer genoemd in het verslag. Is god echt buiten beeld?

De naam van het feest Poerim komt van het Perzische woord Poer, dat 'loten' betekent. Het feest is namelijk genoemd naar de loten die werden gegooid om te bepalen op welke dag ze de Joden zouden doden. Juist deze loten symboliseren alles wat het traditionele jodendom verwerpt. Deze loten symboliseren dat de kans dat de

Pieter Pietersz. Lastman: de triomf van Mordechai

Joden zouden leven of sterven niet in Gods hand ligt, maar afhankelijk is van het noodlot. De Joodse visie is dat God aanwezig is in het werk van de geschiedenis. In het verslag in het boek Esther zijn veel schijnbare toevaligheden die zomaar samenkomen, met als resultaat de redding van de Joden. Zijn deze gebeurtenissen gewoon het product van het lot?

- Hoe is het mogelijk dat Haman, die van plan was alle Joden te vermoorden, uiteindelijk zelf aan de galg komt te hangen, die hij voor de executie van Mordechai had opgericht?
- Waarom koos koning Ahasveros juist Esther als vervangster van de vorige koningin?
- Hoe komt het dat Mordechai, de neef van Esther, toevallig op de juiste tijd op de juiste plaats was om de geraamde aanslag op de koning te horen en te verijdelen?
- Waarom kreeg hij niet onmiddellijk zijn beloning?
- Waarom vroeg de koning in een slapeloze nacht uitgerekend naar het gedenboek (de kronieken) om daaruit voorgelezen te worden?
- Waarom begon men met voorlezen op de bladzijde waar het verslag staat van Mordechais pogingen om de koning in veiligheid te stellen?

Het is haast onmogelijk dat er zoveel samenvalt. Het toont daarentegen dat God achter de schermen werkte. Als we willen begrijpen wat er werkelijk gebeurde, moeten we naar de Bijbel kijken om Gods plan te bespeuren. De geschiedenis die begint met het verslag van het feest van 180 dagen dat koning Ahasveros gaf, is niet gewoon een dronkemansfeest. Het is een weloverwogen public relations stunt om zijn prinses, ambtenaren en ondergeschikten te imponeren. In die dagen was er geen TV, radio, fax, gsm of sms. Omdat hij over 127 provincies regeerde in een rijk dat zich uitstrekte van India tot Ethiopië, wilde hij hun laten zien wie de touwtjes in handen had en hoe belangrijk hij was voor zijn rijk.

Als hij in zijn rijk over zoveel landen en volken regeerde, waarom moesten dan uitgerekend de Joden vernietigd worden in zijn multi-etnisch koninkrijk?

Toen zeide Haman tot koning Ahasveros: Er is één volk, dat verstrooid en afgezonderd leeft onder de volken in al de gewesten van uw koninkrijk, en zijn wetten verschillen van die van alle volken, maar de wetten van de koning volbrengt het niet, zodat het de koning niet betaamt het met rust te laten. (Esther 3:8)

Kort samengevat komt het hierop neer, dat Haman de Joden wilde uitroeien omdat ze 'anders' waren. Hij zag hen als een kwade zweer in het Perzische rijk, verspreid over het hele gebied, die het koninkrijk kon aantasten met zijn wetten die 'anders' waren. Het probleem met dit argument is, dat als de Joden volhouden met hun afzondering van andere volken, dit de Joden niet tot een bedreiging voor hun gastheren maakt en ze kunnen op deze manier hun cultuur ook niet onder de volken verspreiden.

Deze gedachte, dat de Joden 'anders' zijn dan andere volken, zien we al in het boek Numeri en eigenlijk geldt het voor allen die in het Woord geloven.

Want van der rotsen top zie ik hem, van de heuvelen aanschouw ik hem. Zie, een volk, dat alleen woont en onder de natiën zich niet rekent. (Numeri 23:9)

Wat is de bron van Hamans beweegredenen om de Joden te elimineren? Anders dan de overige 127 provincies van het koninkrijk, hielden de Joden weliswaar hun eigen wetten, maar ze hadden geen land meer. De koning wilde dat de Joden zouden verdwijnen door assimilatie in hun gastlanden. Dat is uiteindelijk het lot van iedereen die overwonnen en verstrooid wordt. Ze passen niet in het stramien van de rest van de wereld.

Wat is dan de bron van het voortbestaan van het Joodse volk? Wat heeft het Joodse volk, dat andere volken niet hebben? Ze hebben de goddelijke beloften:

... immers, zij zijn Israëlieten, hunner is de aanneming tot zonen en de heerlijkheid en de verbonden en de wetgeving en de eredienst en de beloften. (Romeinen 9:4)

Het is heel erg belangrijk dat het eerste volk dat zich na de exodus uit Egypte tegenover de Joden opstelde, de Amalekieten waren. Haman was een afstammeling van dit volk. Het Joodse volk heeft de volgende opdracht ontvangen:

dan zult gij de herinnering aan Amalek onder de hemel uitwissen; vergeet het niet. (Deuteronomium 25:19).

Dit is geen eenmalige strijd, het is een strijd die van generatie op generatie voortduurt. Het is Gods oorlog.

En hij zeide: De hand op de troon des HEREN! De HERE heeft een strijd tegen Amalek, van geslacht tot geslacht. (Exodus 17:16)

De Poeringeschiedenis is een herhaling van gebeurtenissen die in het land Israël plaats hadden, toen koning Saul, Israëls eerste koning, van de profeet Samuël opdracht kreeg om Amalek en al zijn bezittingen volledig te vernietigen. Koning Saul, die van de stam Benjamin was, spaarde het leven van Agag, de koning van Amalek en van de beste schapen en runderen. Omdat Saul het woord van de Heer in de wind had geslagen, verwierp God Saul als koning. Een volgende gelegenheid is in Perzië, waar Mordechai, die een afstammeling van Benjamin is, moet afrekenen met Haman, die een afstammeling van Agag is!

Nu was er in de burcht Susan een Joods man, wiens naam was Mordechai, de zoon van Jaïr, de zoon van Simi, de zoon van Kis, een Benjaminit. (Esther 2:5)

Nadat Haman aan de galg is gehangen, verhoogt de koning Mordechai tot de positie van grootvizier, maar hij wijzigt het decreet niet waarin hij de vernietiging van de Joden toestond. In feite wil koning Ahasveros zijn decreet helemaal niet wijzigen of intrekken. Hij staat alleen toe dat Mordechai en Esther in zijn naam een nieuw decreet op schrift stellen en dit verzegelen met zijn ring.

Wat u nu goeddunkt ten opzichte der Joden, schrijft dat in de naam des konings en verzegelt het met de zegelring des konings; want een geschrift dat in de naam des konings geschreven is en met de zegelring des konings verzegeld is, kan niet herroepen worden. (Esther 8:8)

Toen Mordechai deze onmogelijke situatie onder ogen kreeg, besloot hij een public relations campagne te starten. De houding van de staatsbeambten is cruciaal in de 127 provincies van het Perzische rijk. Zij beheersen het systeem van de staat: de provinciale legers, de politie en de brandweer. Het is niet de werkelijke machtsverhouding tussen de Joden en hun vijanden, die de uitkomst

zal bepalen, maar de houding van de provinciale bestuurders. Zullen zij hun steun geven aan de geplande volkenmoord, of zullen ze tussenbeide komen om het geweld te bedwingen? Dit wordt een strijd van het hart en het verstand.

Toen werden de schrijvers des konings ontboden terzelfder ure, op de drieëntwintigste van de derde maand – dat is de maand Siwan – en in overeenstemming met al wat Mordechai gelastte, werd geschreven aan de Joden en aan de stadhouders en de landvoogden en de vorsten der gewesten, van Indië tot Ethiopië, honderd zevenentwintig gewesten, aan elk gewest in zijn eigen schrift en aan elk volk in zijn eigen taal, ook aan de Joden in hun eigen schrift en in hun eigen taal. (Esther 8:9)

We moeten ook begrijpen dat de overwinningssparade van Mordechai een psychologische oorlogsoverwinning was, die bedoeld was om de vijanden van de Joden te demoraliseren.

En Mordechai ging van de koning heen in een blauwpurperen en linnen koninklijk kleet en met een grote, gouden diadeem en een mantel van fijn linnen en purper. En de stad Susan juichte en was verheugd. (Esther 8:15)

De vorsten die dit machtsvertoon zagen, begrepen niet dat het bluff was en namen aan dat de Joden de grenzeloze steun van de koning genoten. Het publiek kwam tot dezelfde conclusie en begon zich tot het jodendom te bekeren. Wat deden de regeerders, toen de dag aanbrak voor de geplande massaslachting onder de Joden?

En alle vorsten der gewesten en de stadhouders en de landvoogden en de ambtenaren des konings ondersteunden de Joden, want de schrik voor Mordechai was op hen gevallen. (Esther 9:3)

Uit dit Bijbels verslag leren we een waardevolle les: onverschilligheid leidt tot vernietiging. Op een plaats waar geen vreeze voor God is, is ook geen respect voor mensenlevens. De gebeurtenissen tijdens de Holocaust in de twintigste eeuw vormen een voorbeeld van Gods oorlog tegen Amalek, die van geslacht tot geslacht zal duren.

Martin Niemöller (1892-1984) was een Duits Luthers predikant, die in de Eerste Wereldoorlog als commandant op een onderzeeër had gediend. Vanwege zijn activiteiten in de Bekenkende Kirche die tegen de Nazi's was, werd hij in 1937 naar een concentratiekamp gestuurd. De Nazi's deden verscheidene aanbiedingen om hem vrij te laten in ruil voor het opgeven van zijn verzet. Hij verkoos gevangenschap boven onderwerping aan het kwaad. Dit is wat hij te zeggen had over het gevaar van onverschilligheid en negeren van het kwaad:

Toen de nazi's de communisten arresteerden heb ik gezwegen;

ik was immers geen communist.

Toen ze de sociaaldemocraten gevangenzetten heb ik gezwegen;

ik was immers geen sociaaldemocraat.

Toen ze de syndicalisten kwamen halen heb ik gezwegen;

ik was immers geen syndicalist¹.

Toen ze de Joden opsloten heb ik gezwegen;

ik was immers geen Jood.

Toen ze de katholieken arresteerden heb ik gezwegen;

ik was immers geen katholiek.

Toen ze mij kwamen halen

...was er niemand meer die nog kon protesteren.

Geen macht ter wereld kan mij dwingen om in de Jood niet mijn naaste te zien.

Dit laatste punt van ds. Niemöller is duidelijk voor een ieder die op de Heer vertrouwt; het is de gulden regel: *Het tweede, daaraan gelijk, is: Gij zult uw naaste liefhebben als uzelf. (Mattheüs 22:39)*

Het eerste gebod dat Jezus noemde, was de liefde voor God en...

Aan deze twee geboden hangt de ganse wet en de profeten. (Mattheüs 22:40)

Voor koning Ahasveros was moraliteit geen punt van overweging toen hij erover dacht volkenmoord te plegen. De Joden waren niet zijn naasten, maar gewoon onderdanen die hij naar eigen believen uit de weg kon ruimen als hij daar zin in had. Daarom is God de werkelijke koning, die in het boek Esther achter de schermen staat. De macht die een wereld zonder God of Zijn Woord regeert, is het werkelijke kwaad, ondanks de maskers waarachter het zich verbergt. Het kwaad dat zo wijd verspreid is in onze wereld, wordt geregeerd door andere regels. Onverschilligheid ten opzichte van dit kwaad kan alleen maar tot vernietiging leiden.

... want wij hebben niet te worstelen tegen bloed en vlees, maar tegen de overheden, tegen de machten, tegen de wereldbeheersers dezer duisternis, tegen de boze geesten in de hemelse gewesten. (Efeze 6:12)

Om het kwaad en de macht van Amalek in deze wereld te weerstaan, moeten we erkennen dat de Joden niet de bron van het ongeluk in de wereld zijn, maar een bron van zegen. We hebben de complete wapenrusting van God nodig om het kwaad te kunnen weerstaan. Waarheid, rechtvaardigheid, geloof en het Woord van God zullen tot verlossing leiden.

Gij aanbidt, wat gij niet weet; wij aanbidden, wat wij weten, want het heil is uit de Joden. (Johannes 4:22) ★

¹ syndicalist: lid van een vakbond

Ons gemeenschappelijk geloof en onze uitdaging in de seculiere wereld

door Daniel Gwertzman

Alle dingen zijn door het Woord geworden en zonder dit is geen ding geworden, dat geworden is. In het Woord was leven en het leven was het licht der mensen; en het licht schijnt in de duisternis en de duisternis heeft het niet gegrepen. (Johannes 1:3-5)

Mijn openingstekst komt uit het evangelie van Johannes; het is een opvatting over de seculiere wereld, die door de meeste gelovigen gedeeld wordt. Het is een feit dat de meeste mensen zich in een toenemende seculiere wereld bevinden, waarin wereldse normen en waarden het de gelovigen moeilijk maken.

Secularisatie

De uitdrukking secularisatie kwam in Europese talen in zwang bij de vrede van Westfalen¹ in 1648, waar deze uitdrukking werd gebruikt om de overdracht te beschrijven van gebieden die voorheen onder beheer van de Kerk stonden naar het domein van kerkelijk-onafhankelijke politieke autoriteiten. De uitdrukking seculier werd daarvoor al gebruikt om het verschil tussen gewijd en ongewijd of tussen bovennatuurlijk en werelds aan te geven en werd alom toegepast om de superioriteit van het gewijde te benadrukken. De uitdrukking werd ook gebruikt om het verschil aan te duiden tussen de priesters die “religieus” genoemd werden en hen die aangewezen waren als seculiere priesters, dat is het verschil tussen leden van religieuze orden en anderen die de gemeenschap meer algemeen dienden.

Sociologen hebben deze uitdrukking gebruikt om een proces aan te duiden waarin de kerkelijke autoriteiten hun greep op het sociale leven, tijdsbesteding, voorzieningen, bezittingen en privéleven verloren. Wereldse doelen en bestemmingen, rituele en symbolische patro-

nen en handelingen werden vervangen door wereldse of magische doelen.

Voorafgaand aan de groei van de secularisatie was het sociale leven op zeer veel terreinen onderworpen aan godsdienstige regels, inclusief persoonlijke relaties, juridische procedures, maatschappelijke verhoudingen, toneel, medische zorg en zorg voor overledenen. Godsdienstig besef, religieuze activiteiten en instellingen verliezen hun sociale betekenis in de seculiere wereld. De godsdienstige omgeving van het bovennatuurlijke, moraliteit, geloof, bestemming, de fundamentele betekenis of het uiteindelijke doel van het leven worden weg-gerationaliseerd. Onder zulke condities nemen kerkbezoek en lidmaatschap, kerkelijke begrafenissen, gebed bij de maaltijd, openbaar gebed, pelgrimstochten, giften, vasten, boetedoening, religieuze feesten en kerkelijke huwelijksinzegeningen allemaal af.

Als de godsdienst in de moderne maatschappij een rol wil spelen, moet die toegankelijk zijn, bij de tijd en invloed uitoefenen op de samenleving, zodat die volgens godsdienstige principes handelt. In het verleden bekleedden religieuze instellingen die positie. Hun invloed is overal in de westerse christelijke wereld afgenomen. Dit verlies aan betekenis blijkt uit het teruglopen van de giften die worden afgestaan aan godsdienstige instellingen en hun dienaren en het onderhoud van de gebouwen. Het aantal kerken is afgenomen, evenals het aantal ambtsdragers.

Invloed uit de seculiere maatschappij

Het grote publiek wordt minder beïnvloed door godsdienst en godsdienstige instellingen, die op hun beurt in toenemende mate beïnvloed worden door normen en waarden die in de seculiere maatschappij de overhand hebben gekregen. De eigen taal van de liturgie wordt zo aangepast, dat niet-godsdienstige toehoorders het kunnen begrijpen. Er zijn liberaal Joodse Reform bewegingen die ernaar streven de religie te zuiveren van culturele, traditionele of mystieke elementen die

¹ De Vrede van Westfalen was een serie van vredesverdragen die getekend werden tussen mei en oktober 1648 in Osnabrück en Münster. Deze verdragen beëindigden de Dertigjarige Oorlog (1618–1648) in het Heilige Roomse Rijk, en de Tachtigjarige Oorlog (1568–1648) tussen Spanje en de Republiek der Zeven Verenigde Nederlanden, waarmee Spanje ook formeel de onafhankelijkheid van de Nederlandse Republiek bevestigde.

een seculariserende invloed uitoefenen. De vernieuwingsbeweging zoekt naar versterking van de persoonlijke emotionele betrokkenheid, maar verlangt ook discipline en orde, om zo de persoonlijke inbreng te bevorderen door het benadrukken van de persoonlijke vroomheid.

Sinds de religieuze instellingen aan belang ingeboet hebben in de samenleving, vindt die samenleving religieuze doelen niet langer het belangrijkste. Daardoor schijnt het religieus besef afgenomen te zijn. Ook het bestuderen van de Bijbel is verwaarloosd of losgekoppeld van de godsdienst, zoals het bestuderen van de Bijbel alleen als literatuur.

Geen waardering voor de plaats van Israël

Het is geen wonder dat men in zo'n wereld de plaats van Israël als symbool van God en Zijn naderende verlossing niet kan waarderen. Het laat de mensen zelfs koud wie de Israëlieten zijn.

... immers, zij zijn Israëlieten, hunner is de aanneming tot zonen en de heerlijkheid en de verbonden en de wetgeving en de eredienst en de beloften: (Romeinen 9:4)

In deze wereld wordt Israël niet als teken van Gods zegen gezien, maar eerder als teken van Gods vloek. Wie het op die manier bekijkt, is blind voor de tekenen van de tijd. We leven in een tijd waarin velen bedroevend misleid worden.

Ook zult gij horen van oorlogen en van geruchten van oorlogen. Ziet toe, weest niet verontrust; want dat moet geschieden, maar het einde is het nog niet. Want volk zal opstaan tegen volk, en koninkrijk tegen koninkrijk, en er zullen nu hier, dan daar, hongersnoden en aardbevingen zijn. Doch dat alles is het begin der weeën. (Mattheüs 24:6-8)

Geen oog voor Gods handelen

Dit gebeurt allemaal in de wereld, maar de mensen hebben geen ogen om te zien, omdat men vindt dat het allemaal alleen maar toevallig plaatsvindt en het Woord van God hier niets mee te maken heeft. Dit komt omdat zij God niet kennen. Is dat eigenlijk ook niet wat Farao tegen Mozes zei?

Maar Farao zeide: Wie is de HERE, naar wie ik zou moeten luisteren om Israël te laten gaan? Ik ken de HERE niet, en ik zal Israël ook niet laten gaan. (Exodus 5:2)

We leven in een wereld die weggezonden is in materialisme en die de bron van levend water opgegeven heeft voor gebarsten regentonnen. Deze mogelijkheid werd lang geleden voorzien door Mozes.

Toen werd Jesurun vet, en sloeg achteruit – vet werd gij, dik en vet gemest – en hij verwierp God, die hem gemaakt had, hij minachtte de Rots van zijn heil. (Deuteronomium 32:15)

Het doel van ons bestaan moet de glorie van God zijn.

Of gij dus eet of drinkt, of wat ook doet, doet het alles ter ere Gods. Geeft noch aan Joden, noch aan Grieken, noch aan de gemeente Gods aanstoot; zoals ook ik allen in alles ter wille ben, niet om mijn eigen belang te zoeken, maar dat van zeer velen, opdat zij behouden worden. (1 Corinthhe 10:31-33)

Voor hen die op de HERE vertrouwen is de Bijbel niet een boek over gebeurtenissen uit lang vervlogen tijden. Het is veeleer het rechtstreeks geopenbaarde Woord van God en andere goddelijk geïnspireerde boeken. Deze boeken zijn geselecteerd en samengesteld om er in de toekomst van te leren, want ze hebben betrekking op alle tijden. Hierin ontmoeten we God door Zijn Woord. Het leert ons over onze persoonlijke band met de Heer, de verbintenis van de Joden met het Land Israël, hun bestemming en Gods visie voor de hele mensheid, profetieën, wijsheid en gebed. Het Woord heeft in het verleden de manier gevormd waarop mensen dachten en handelden, en dat gebeurt nog steeds.

Dit is een tijd waarin mensen die in God geloven samen moeten komen en achter Israël en het Woord moeten staan. Er is grote honger naar het Woord van God.

Zie, de dagen komen, luidt het woord van de Here HERE, dat Ik een honger in het land zal zenden – geen honger naar brood, en geen dorst naar water, maar om de woorden des HEREN te horen. Dan zullen zij zwerven van zee tot zee, en van het noorden naar het oosten zullen zij dolen, om te zoeken het woord des HEREN; maar vinden zullen zij het niet. (Amos 8:11-12)

Zij die hongeren en dorsten naar gerechtigheid, zullen zeker verzadigd worden, maar deze honger kan niet gestild worden in een door-en-door seculiere omgeving. Jethro, de schoonvader van Mozes, en de priester van Midian, kende de goden uit zijn tijd, maar toen hij de werkelijke God gevonden had, keek hij naar Israël.

Nu weet ik, dat de HERE groter is dan alle goden; want Hij heeft het volk uit de macht der Egyptenaren gered, omdat dezen overmoedig tegen hen waren opgetreden. (Exodus 18:11)

Als men werkelijk gelooft in de komende Verlossing, moet men naar het land Israël kijken, want dat is de goddelijke klok voor de Verlossing. We zien de inzameling

van de verstrooiingen, de woestijn bloeit als een roos en veel technologische innovaties waarmee de hele wereld gezegend wordt, komen uit dit kleine landje.

Geen conflict tussen Joden en Christenen

Ik geef toe dat er een zee van conflicten is om dit landje, maar dit zijn de tekenen van de geboorteweën van de Messiaanse tijd. De hele wereld wordt door elkaar geschud, we zijn getuigen van een proces dat de wereld zoals wij die kennen, zal veranderen. Wat we op dit beslissende moment nodig hebben, is niet een conflict tussen Joden en Christenen, maar verzoening. Het ligt niet buiten Gods almacht om de gebeurtenissen in deze wereld te beïnvloeden. Hij woont in de hemel, maar Hij heeft de aarde gegeven aan de kinderen der mensen.

De hemel is de hemel van de HERE, maar de aarde heeft Hij de mensenkinderen gegeven. (Psalm 115:16)

Joden en Christenen zullen blijven voortbestaan, ondanks de rampspoed van deze wereld, omdat ze aanbidden bij Gods altaar.

En mij werd een riet gegeven, een staf gelijk, met de woorden: Sta op en meet de tempel Gods en het altaar en hen, die daarin aanbidden. Maar laat de voorhof, die buiten de tempel is, erbuiten, en meet die niet; want hij is aan de heidenen gegeven; en zij zullen de heilige stad vertreden, tweeënveertig maanden lang. (Openbaring 11:1-2)

Ondanks alle verzoeken zullen zij die de Heer in geest en waarheid aanbidden, voortbestaan en gedijen.

En zij zingen het lied van Mozes, de knecht Gods, en het lied van het Lam, zeggende: Groot en wonderbaar zijn uw werken, Here God, Almachtige; rechtvaardig en waarachtig zijn uw wegen, Gij, Koning der volkeren! (Openbaring 15:3)

Waarom zouden wij ons druk maken om Israël en de Joden? Het antwoord is eenvoudig: het heil is uit de Joden.

Gij aanbidt, wat gij niet weet; wij aanbidden, wat wij weten, want het heil is uit de Joden; (Johannes 4:22)

Welk voorrecht hebben de Joden?

Wat is dan het voorrecht van de Jood, of wat is het nut van de besnijdenis? Velerlei in elk opzicht. In de eerste plaats [toch] dit, dat hun de woorden Gods zijn toevertrouwd. (Romeinen 3:2 of 1 en 2)

Immers welk groot volk is er, waaraan de goden zó nabij zijn als de HERE, onze God, telkens als wij tot Hem roepen? En welk groot volk is er, dat inzettingen en verorde-

ningen heeft zo rechtvaardig, als heel deze wet, die ik u heden voorleg? (Deuteronomium 4:7-8)

De macht van het kwaad staat onze samenwerking in de weg, de macht die het Woord van God wil verdraaien en veranderen.

Want wij hebben niet te worstelen tegen bloed en vlees, maar tegen de overheden, tegen de machten, tegen de wereldbeheersers dezer duisternis, tegen de boze geesten in de hemelse gewesten. (Efeze 6:12)

Wij kunnen slechts ons brood uitwerpen op het water. *Werp uw brood uit op het water, want gij zult het vinden na vele dagen. (Prediker 11:1)*

Het zijn niet mijn woorden die u zullen bewegen, maar het Woord van God, dat ons allen in beweging zet en uiteindelijk de taak zal volbrengen.

Alzo zal mijn woord, dat uit mijn mond uitgaat, ook zijn; het zal niet ledig tot Mij wederkeren, maar het zal doen wat Mij behaagt en dat volbrengen, waartoe Ik het zend. (Jesaja 55:11)

Waarom zou men bezorgd zijn om Jeruzalem en het land Israël? Het antwoord is eenvoudig, het is de bron van ons heil.

Ik breng mijn gerechtigheid nabij, zij is niet ver, en mijn heil zal niet vertoeven; Ik geef in Sion heil, aan Israël mijn luister. (Jesaja 46:13)

"Komen zal het gewis"

Er zijn mensen die dit proces tegenwerken en proberen te verhinderen, maar het zal zeker komen.

Want wel wacht het gezicht nog tot de bestemde tijd, maar het spoedt zich zonder falen naar het einde; als het vertoeft, verbeid het, want komen zal het gewis; uitblijven zal het niet. (Habakuk 2:3) ★

De eenvoudigste verklaring is meestal de beste

door Yashiko Sagamori

Japane kijk op het Palestijnse vraagstuk

Beëindig de onrechtmatige bezetting van Arabisch land

Is de wereld ronduit gek geworden?

Een interessante vragenlijst voor Palestijnse voorstanders

Als u overtuigd bent dat “het land Palestina al vroeg in de geschreven geschiedenis is ontstaan” dan kunt u vast een paar fundamentele vragen over dat land Palestina beantwoorden:

- Wanneer is het gesticht en door wie?
- Wat waren de grenzen?
- Wat was de hoofdstad?
- Wat waren de belangrijkste steden?
- Wat vormde de basis van zijn economie?
- Welke regeringsvorm had het?
- Kunt u ten minste één Palestijnse leider noemen vóór Arafat?
- Is Palestina ooit erkend door een land waarvan het bestaan – in die tijd of nu – onbetwist is?
- Wat was de taal van dat land Palestina?
- Wat was de overheersende godsdienst in het land Palestina?
- Wat was de naam van hun munteenheid? Kies maar een datum in de geschiedenis en zeg wat zo ongeveer de koers was van de Palestijnse munteenheid ten opzichte van de Amerikaanse dollar, Duitse mark, Engelse pond, Japanse yen of Chinese Yuan op die datum.

En ten slotte, omdat zo'n land nu niet bestaat, wat is de oorzaak van zijn ondergang en wanneer vond die plaats? Als u de ondergang van de eens zo trotse natie betreurt, vertel dan wanneer die natie zo trots was en waar ze trots op was.

En hier is de minst sarcastische vraag: Als de mensen die u per abuis “Palestijnen” noemt niet gewoon geboren Arabieren zijn die uit de omringende Arabische landen zijn gekomen – of verdreven – en als ze echt een authentieke identiteit hebben die hun het recht op zelfbeschikking geeft, waarom hebben ze dan nooit geprobeerd onafhankelijk te worden *totdat* de Arabieren hun vernietigende nederlaag in de Zesdaags Oorlog leden?

Ik hoop dat u de verleiding kunt weerstaan om de oorsprong van de hedendaagse “Palestijnen” in de Bijbelse Filistijnen te zoeken: vervangingsetymologie in de geschiedenis werkt hier niet.

De waarheid moet duidelijk zijn voor iedereen die daarvoor open staat. Arabische landen hebben nooit de droom opgegeven om Israël te vernietigen; ze koesteren die nog steeds. Omdat het steeds weer mislukte via militaire middelen, hebben ze besloten Israël via een omweg te bestrijden. Ze hebben een terroristische organisatie opgericht, die ze cynisch de naam “het Palestijnse volk” hebben gegeven en die hebben ze in Gaza, Judea en Samaria geïnstalleerd. Hoe kunt u anders verklaren dat Jordanië en Egypte weigeren om de “West Bank” en Gaza onvoorwaardelijk te accepteren?

Het feit is, dat de Arabieren die in Gaza, Judea en Samaria wonen, minder aanspraak maken op zelfstandigheid dan de Indianenstam die met succes in Connecticut opgedoken is om een belastingvrij casino te beginnen: die stam had nog een doel voor ogen waardoor ze gemotiveerd werden. De zogenaamde “Palestijnen” hebben slechts één motivatie: de vernietiging van Israël en volgens mij is dat niet voldoende om hen als natie te beschouwen, of als iets anders dan wat ze in werkelijkheid zijn: een terroristische organisatie die ooit uiteen zal vallen.

De waarheid is dat er in het Midden-Oosten maar op één manier vrede kan komen. De Arabische landen moeten hun nederlaag in hun oorlog tegen Israël erkennen en accepteren en – zoals dat met de verliezende partij gaat – ze moeten Israël herstelbetaling aanbieden voor de verwoesting die ze in meer dan 50 jaar hebben aangericht. De meest geschikte manier van herstelbetaling zou zijn het verwijderen van hun terroristische organisatie uit het land Israël en acceptatie van Israëls soevereiniteit over Gaza, Judea en Samaria. Dat zal het eind van het Palestijnse volk zijn. Wat was volgens u ook weer hun begin?

Kan ik het nog duidelijker of eenvoudiger voorstellen? ★

Succesvolle oorlog via de media

Lange tijd was Nederland een christelijk land. Veel mensen die de Bijbel niet lezen, zullen toch bekend zijn met het fenomeen 'David en Goliath'. De sympathie gaat daarbij uit naar de kleine, kwetsbare David en de antipathie gaat uit naar de grote, grove, barbaarse, goed bewapende en uitstekend beschermde Goliath.

Er hebben altijd Joden in het Beloofde Land gewoond. Eind 19^e en begin 20^e eeuw begonnen steeds meer Joden terug te keren naar Palestina. Zij woonden niet in Israël, want Israël bestond nog niet. Het was Palestina. En de Joden heetten Palestijnse Joden. Ze lazen hun eigen Palestijnse krant.

De naam Palestina komt u in de Bijbel niet tegen, wel de naam Kanaän. Na koning Salomo viel het koninkrijk uiteen in het noordelijk deel, het koninkrijk Israël en het zuidelijk deel, het koninkrijk Juda.

Het is altijd moeilijk gebleken om Joden de hoop op Gods koninkrijk en Zijn gerechtigheid op aarde te ontnemen. Steeds weer hebben zij zich als kleine Davidjes verzet tegen de machtige Romeinen. Uiteindelijk werden ze uit het land verdreven en noemde de Romeinse keizer Hadrianus de provincie voortaan Palestina, afgeleid van de Bijbelse aartsvijanden, de Filistijnen, die al lang voor die tijd van de aardbodem verdwenen waren.

Het land is nooit meer zelfstandig geweest. Het hoorde bij Rome, het was van verscheidene Arabische overheersers en bij Turkije en als laatste hoorde het als mandaatgebied bij Engeland.

Na WOII vluchtten veel Joden vanuit Europa naar Palestina. In de Arabische landen waar veel Joden al vele generaties gewoond hadden, werd hun leven steeds moeilijker gemaakt. Toen ze de kans kregen, vluchtten velen met achterlating van hun bezittingen naar Palestina.

Het aantal vluchtelingen uit de omringende Arabische landen bedraagt bijna een miljoen. Zij zochten een veilig heenkomen in Palestina en niemand spreekt daar nu nog van vluchtelingen.

Het zal u duidelijk zijn dat de naam Palestina en Palestijn niet per se over Arabieren gaat. Er waren Palestijnse Joden en Palestijnse Arabieren. En wie waren de oorspronkelijke bewoners? Slaat u a.u.b. uw Bijbel open, dan weet u genoeg.

We zijn dit artikel begonnen met David en Goliath. Toen de Arabische landen Israël in 1947 aanvielen, waren zij Goliath en Israël was David. Dus had de kleine dap-

pere David de sympathie van Nederland en veel andere westerse landen.

Hoe is die sympathie omgeslagen in antipathie en zelfs haat in de westerse wereld, in Nederland en in veel kerken? Het beeld van David en Goliath is omgekeerd. Hoewel de Arabische wereld nog steeds Israël haat, wordt gekeken naar een handje vol Arabieren die Palestijnen worden genoemd en zij voeren hun oorlog met raketten met weinig succes, en via de media met groot succes!

Wat denkt u van een bericht, te horen bij de NPO: "Israël heeft raketten op Gaza afgevuurd, die veel slachtoffers veroorzaakten en op zijn beurt heeft Hamas raketten op Israël afgevuurd." Als u dit leest, wie is dan begonnen met de beschietingen? Israël toch? In werkelijkheid vuurt Hamas al jarenlang elke dag raketten op Israël af, die steeds dichterbij de steden terecht komen en die wel degelijk slachtoffers maken. En waar staan de raketinstallaties? In ziekenhuizen en scholen, in dichtbevolkte wijken. En dit alles vanwege de media-oorlog, want burgerslachtoffers tekenen de Palestijnen als de kwetsbare kleine David, die aangevallen wordt door de brute Goliath, Israël.

Israël heeft de Palestijnen opgeroepen uit de buurt van Hamas te gaan. Velen hebben hieraan gehoor gegeven, maar anderen zijn door Hamas opgeroepen of gedwongen om als helden rondom Hamas te staan en zo worden ze tot slachtoffer, met als doel dat de wereld zich tegen Israël zal keren. En het werkt! Het enige wat Israël wil, is veilig wonen, zonder angst voor raketten en angst voor ontvoering van hun kinderen.

De media-oorlog werkt zo goed, dat Joden in Europa en ook in Nederland op straat worden lastiggevallen of gemoesteerd. We boffen dat we naast al het anti-Israël nieuws vanuit Nederland, nu ook oproepen uit de Marokkaanse gemeenschap horen, om het verstand te gebruiken en geen antisemitische leuzen te gebruiken. Dat is een duidelijker oproep dan wat sommige van onze politici lieten horen. Die moesten toch wel heel erg lang nadenken of "Dood aan de Joden" nu eigenlijk antisemitisch is of niet.

Bij opperrabbin Jacobs is een ruit ingegooid... een Marokkaanse Nederlander belde bij hem aan om excuses te maken, hoewel niemand weet wie de steen heeft gegooid. De rabbin meldt teleurgesteld te zijn in de kerkgenootschappen die zich in stilzwijgen hullen. Gelukkig heeft ds. Arjan Plaisier op de website van de PKN een mooi evenwichtig stuk geschreven, getiteld "**Opperrabbin Jacobs, blijft u alstublieft in Nederland**".

Ruud

Wat zeggen deze foto's U?

Medelijden met een Arabier

Kinderen vinden bescherming

Aandacht voor een klein Arabisch meisje

Water voor de vijand

Israëliische soldaat helpt Arabier

Medelijden met een Arabier

Een zieke Arabische vrouw wordt gedragen

Een spelletje met een Arabisch jongetje

**Uw gift is van harte welkom.
NL16 INGB 0003199277
Bijbelstudie/onderz te Jerusalem**

st. Centrum voor Bijbelstudie en Onderzoek te Jerusalem

Postbus 386
3860 AJ NIJKERK
Tel. 033-2459528
info@bijbelcentrum.org
www.bijbelcentrum.org

ING Bank 31 99 2 77 t.n.v.
"Bijbelstudie/Onderz"
te Dordrecht
IBAN: NL 16INGB0003199277
BIC: INGBNL2A

Israel: PO Box 8017, Jerusalem 91080
tel. 00 972 2 6312 800
fax 00 972 2 5638 426
jerusalem@amijerusalemcenter.org